

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **Mgr. O. F.**, bývajúceho v B., proti odporcovi **Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska - British Embassy Bratislava**, so sídlom v Bratislave, Panská 16, o **ochranu osobnosti a náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 52 C 39/2011, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2011 sp.zn. 5 Co 256/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením z 20. apríla 2011 č.k. 52 C 39/2011-13 zastavil konanie a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 47 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, podľa ktorého právomoci slovenským súdom nie sú podrobené cudzie štáty a osoby, ktoré podľa medzinárodných zmlúv alebo iných pravidiel medzinárodného práva alebo osobitných slovenských právnych predpisov požívajú v Slovenskej republike imunitu. Keďže návrh navrhovateľa o ochranu osobnosti a o náhradu škody (škoda mala byť navrhovateľovi spôsobená rozhodovacou činnosťou súdu Veľkej Británie), smeruje proti Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska zastúpenému British Embassy Bratislava, ide o návrh proti cudziemu štátu, ktorý je vyňatý z právomoci slovenských súdov. Nedostatok právomoci súdu je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, preto konanie o ochranu osobnosti a náhradu škody zastavil. K možnosti uplatnenia nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach uviedol,

že toto nie je aplikovateľné, lebo ho nemožno uplatniť na spory, ktoré sa týkajú výkonu právomocí (právomocí štátu ako suveréna), do ktorej kategórie spadá aj zodpovednosť štátu za činnosť jeho orgánov.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. júna 2011 sp.zn. 5 Co 256/2011 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Stotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na označenie odporcu, ktorým je cudzí štát a na predmet sporu, nemá náš súd právomoc vo veci konať. Správne preto postupoval súd prvého stupňa, keď uznesením konanie zastavil.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ dovolanie a žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Namietal, že súdy oboch nižších stupňov pochybili, keď konali voči pôvodnému odporcovi Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska - British Embassy Bratislava – teda voči štátu. Správne mali konať s novým odporcom, ktorého označil v odvolaní, a to štátnemu orgánu „, Ministry of Justice, 102 Petty France, London, SW1H9AJ“, ktorý zodpovedá za porušenie jeho práv spôsobené súdom v Coventry. Ak krajský súd pokračoval v konaní naďalej proti štátu a o jeho procesnom návrhu nerozhodol, postupoval nesprávne. V opačnom prípade, t.j. ak by konal s novým odporcom, pre zastavenie konania z dôvodu nedostatku právomoci by splnené podmienky neboli.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania, keďže dovolaním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p.

Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska, pričom dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovolanie navrhovateľa nesmeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu a nejde ani o potvrdzujúce uznesenie uvedené v ustanovení § 239 ods. 2 O.s.p. Vzhľadom na to jeho dovolanie v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Dovolací súd v súlade s § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p. preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., ktoré pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu vtedy, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných v ňom vymenovaných procesných väd. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z vyššie vymenovaných väd. Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodit' ani z týchto zákonných ustanovení.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že súdy nižších stupňov pochybili, keď za odporcu považovali pôvodne označené Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska - British Embassy Bratislava a nie ním novo označeného odporcu Ministry of Justice, 102 Petty France, London, SW1H9AJ, treba uviesť, že navrhovateľ sa zmeny v označení na žalovanej strane domáhal až v odvolaní, t.j. po rozhodnutí súdu prvého stupňa. Okresnému súdu preto nemožno vyčítať, že konal s pôvodným odporcom, ktorého navrhovateľ uviedol v návrhu na začatie konania. Rovnako aj odvolací súd postupoval správne, ak naďalej konal s pôvodne označeným odporcom. Podľa § 216 ods. 1 O.s.p. totiž ustanovenie § 92 ods. 4, v ktorom je upravená zámena účastníkov, pre odvolacie konanie neplatí a nešlo ani o prípad odstránenia vady spočívajúcej v neúplnom označení inak nepochybného účastníka.

Treba dodať, že navrhovateľovi nič nebráni, aby v budúcnosti podal nový návrh na začatie konania s označením odporcu tak, ako sa toho domáhal v odvolaní.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnému účastníkovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo mu v dovolacom konaní žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. augusta 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová